

Posudek na diplomovou práci Anety Smolíkové „Vliv cestovního ruchu a rekreačních aktivit na skalní města. Příkladová studie – Adršpašsko-teplické skály“

Rozsah práce: 87 stran textu, 10 stran tabulkových a grafických příloh, 11 tabulek, 21 grafů a 10 obrázků v textové části, v seznamu literatury je uvedeno 33 titulů.

Předložená práce je koncipována jako tradiční analýza cestovního ruchu ve vybraném území, v tomto případě oblasti Adršpašsko-teplických skal. Studie má víceméně obvyklou strukturu. Po teoreticko-metodologickém oddíle následují části věnované vymezení oblasti a zhodnocení jejího potenciálu pro cestovní ruch. Důležitou součástí práce je dotazníkové šetření.

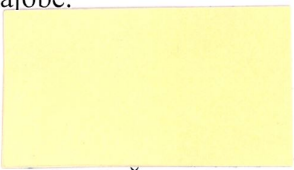
Autorka si správně v úvodní části stanovuje cíle práce a formuluje hypotézy. Podle mého názoru se však o hypotézy v pravém slova smyslu nejedná, zvláště u čtvrté hypotézy je to zcela zřetelné. Teoreticko metodologická část práce má dobrou úroveň. Autorka zde prokazuje dostatečný rozhled ve sledované problematice a schopnost zařadit dílčí otázky do širších souvislostí. Stěžejní část práce - jak již bylo uvedeno - je zaměřena na problematiku cestovního ruchu v oblasti Adršpašsko-teplických skal. Je třeba ocenit autorčinu snahu při shánění informací vztahujících se ke sledovanému území. Zvláště bych chtěl podtrhnout aktivní přístup při provádění terénních šetření. Autorka provedla tři dotazníková šetření: turistů, kteří navštívili sledovanou oblast, majitelů ubytovacích zařízení a starostů obcí.

Práce má výrazně deskriptivní charakter. S výjimkou kapitol věnovaných vlastnímu dotazníkovému šetření se jedná o kompilaci z několika málo informačních zdrojů. Autorka přebírá různá tvrzení bez vlastního kritického posouzení a zůstává tak pouze u povrchního popisu. Řada věcí je o trochu složitějších, než jak nám je autorka předkládá. Příkladem může být tvrzení na str. 33 vztahující se ke znovuosídlení oblasti po 2. světové válce: „Noví osídlenci neměli téměř žádné zkušenosti se zemědělstvím, natož vztah k půdě.“

I k vlastnímu dotazníkovému šetření lze mít řadu připomínek. Identifikační dotaz na návštěvníka „Odkud přijel“ je poněkud nejasný. Jedná se o jeho trvalé bydliště? V této souvislosti mohlo být zajímavé zjišťovat, zda návštěva Adršpašsko-teplických skal je pouze jednorázovou záležitostí, nebo je součástí rekreačního pobytu ve východočeském regionu. Sledované území je nejvýznamnější lezeckou oblastí v České republice, proto překvapuje, že autorka nevěnovala této problematice větší pozornost. Výsledky dotazníkového šetření jsou zpracovány pouze na základě statistického třídění podle četnosti jevů. Soubor 144 dotazníku již stál alespoň za pokus o jednoduchou statistickou analýzu.

Zásadní připomínku mám k názvu předložené práce – ten je zavádějící. O vlivu cestovního ruchu na skalní města zde není prakticky zmínka.

Předložená studie je po formální stránce zpracována kvalitně. Textová a grafická úprava i citování literatury odpovídají požadovaných standardům. Přes některé uvedené výhrady je předložená práce přínosem ke sledované problematice. Z výše uvedeného hodnocení vyplývá, že lze magisterskou práci Anety Smolíkové přijmout k obhajobě.

V Praze dne 23.9.2007

Doc. RNDr. Zdeněk Čermák, CSc.